

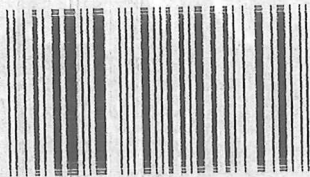
PŘÍLOHA: NOVÁ DOBA PORODNÍ

Městská knihovna v Rokycanech

ReGenerace 11

CASOPIS PRO ZDRAVÍ

LANius - Rokycany

420366014180

Ročník IX/2001
Cena 24⁵⁰ Kč • 37 Sk

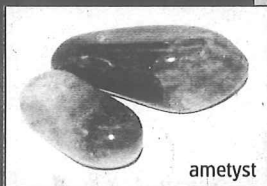
„Za nejlepší považuji samotářskou alchymickou cestu.
Však se také neříká *Poznej ty druhé, ale Poznej sám sebe,*“
prohlašuje spisovatel a vydavatel knih z hermetických oborů

Vladislav Zadrobílek

Osmadvacet let už do naší země
jezdí indický profesor jógy svámi
Mahéšvaránanda. Podle jeho
systému jóga v denním životě
cvičí tisíce žáků po celém světě.
Marně jsme hledali důvod,
proč u nás byla
jóga v denním životě
zařazena mezi sekty.

Léčivá síla kamenů

ametyst

aventurín

Dárek pro čtenáře: seznámení s pomocí hvězd.
Nebud'te sami na Silvestra!

- S dr. M. Foučkovou o válce a vnitřním klidu
- Halucinogeny: Průvodci po astrálním světě
- Čínská fytotherapie
- Cvičení DO-IN
- Týrán v rodině
- Jak na bulimii?
- Poradny

Cesta jógy

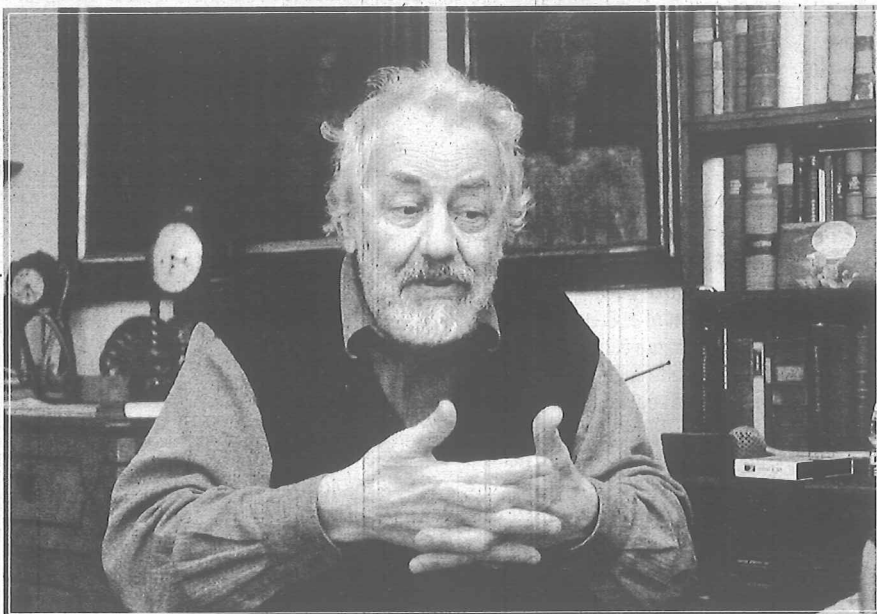
Až na Čínskou zed' vynesli
v roce 2000 náš časopis Barbara a Zbyněk Sikorovi z Jablunkova.
Jejich fotografie patřily k nejzajímavějším, které jste nám poslali v roce 2000. Snímek, jenž nás
nejvíc potěšil letos, zveřejníme v příštím čísle. Ještě měsíc tedy můžete přispívat do soutěže

S Regenerací nejzajímavěji

Zbav se přísad a nečistoty odvrhni

Jsou chvíle v životě, kdy najednou dostanete zvláštní pocit, že jste se svou přítomností, svou účastí na okamžiku, který právě sdílíte, dotkli něčeho – jak to jen říci – téměř posvátného. Že se k vám přiblížilo něco, co jste podvědomě celý život hledali a co vám zničehonic dovysvětlilo pár chvil, momentů, vzácných okamžiků. Právě to se mi přihodilo během dopoledne, které jsem mohl strávit s Vladislavem Zadrobílkem.

Při vyslovení jeho jména se většine lidí vybaví slovo alchymie. Nevím, jak byste rozhovor s touto mimořádnou osobností naší esoterické přítomnosti začali vy. Mě nenapadlo nic lepšího, než zeptat se na výstavu, kterou v roce 1999 uspořádal ve Staroměstské radnici:

FRANTIŠEK ANTONÍN HRABĚ ŠPORK

▪ Cítil jsem vůči Šporkovi určitý dluh. Víc než rok jsem bydlel v jeho domě v Choustníkově Hradišti nedaleko Kuksu. Původně jsem zamýšlel životopisný román, ale nakonec z toho vznikl jen katalog k výstavě. Nicméně s patnácti předními odborníky připravuji o Šporkovi obsáhlou, bohatě ilustrovanou knihu.

♦ Pořádal jste tu výstavu tehdy sám?

▪ Byl jsem autorem scénáře a vybíral jsem většinu exponátů. Spolupředatelem výstavy bylo Národní muzeum v Praze. Protože jsme měli velké obrazy a málo vhodných stěn, bylo nutné v přízemní části radnice zaslepit velká okna falešnou zdí. V menších oknech jsme instalovali velké diapositivы tak, aby napodobily barevné vitraje s náměty kukské lékárny a Rentzova TANCE SMRTI.

♦ Kdo viděl tuto výstavu, nemohl si nepovšimnout, že v období baroka byla smrt poměrně významným fenoménem...

▪ Ano, byl to všeobecný rys baroka, což možná zazní někomu trochu překvapivě, ale fenomén smrti najdeme v tom čase uplatněný v uměleckých dílech po celé Evropě a také v Jižní Americe. Špork dal umisťovat memento mori, lebku, takřka na každém kroku. Sám ji měl dokonce vyobrazenou na plášti svých hodinek: čas a smrt...

Víte, je pozoruhodné, jak uspořádal svůj »mikrokosmos« v Kuksu: na jednom břehu Labe se odehrával »život v plné síle«, pořádky se tu hostiny, divadla, ohňostroje – na druhém břehu stál hospital pro vysloužilé vojáky a služebnictvo, s kostelem a kryptou, a nedaleko za zdí byl hřbitůvek. Mezi těmito dvěma protikladnými místy dal Špork vystavět Dům filosofů, hřiště pro pořádání zábav a také kuželník. Nakonec ohradil Kuks kolem dokola, takže všechno dění se odehrávalo v uzavřeném prostoru. Špork, posedlý fenoménem smrti, mohl z okna svého pokoje pozorovat přes celé údolí červené věčné světlo v nádherně klenuté kryptě.

♦ Máte dojem, že by to všechno mohlo nějak souviset se Svobodným zednářstvím? Se symbolickým průchodem branou smrti? A samozřejmě také s tím, že Špork údajně přinesl zednářství do Čech?

▪ Zřejmě ne. O tom, že přinesl zednářství do Čech, první napsal Josef Svátek. Je to ale jen legenda, velmi hezká, opírající se o několik pozoruhodných rysů Šporkovy osobnosti: byl totiž dost svobodomyšlný, poněkud heretický katolík příklánějící se k učením jansenistů a svým způsobem také altruista – mimo jiné založil v Kuksu nebývalou velikou a všem učeným té doby přístupnou knihovnu. To vše ovšem byly výrazné rysy zednářství té doby.

♦ Když člověk přijde na Kuks, má tak trochu pocit, jako by se ocitl ve světě prostoupeném alchymii...

▪ To je ale omyl. Špork dokonce alchymii bytostně nesnášel. V jednom z jeho životopisů je zmínka, že jistého alchymistu, který mu nabízel své služby, dal z Kuksu vyhostit. Proč

by také Špork potřeboval alchymistu, prosím vás? Jemu stačilo sednout si ke kartám a za tři hodiny vyhrál tolik peněz, kolik by žádný alchymista výrobou umělého zlata za tak krátkou chvíli nevydělal.

♦ Špork opravdu hrál karty?

▪ Karty byly jednou z jeho tří velkých vášní – druhou byl lov a třetí sudičství. Za peníze, které vyhrál během jedné hry – tuším, že to bylo v Karlových Varech – dal dokonce postavit velkou kapli. Ovšem on byl takový, že všechno, co v kartách vyhrál, budto rozdával zchudlým šlechticům, nebo peníze věnoval na nějaký jiný dobročinný účel.

»TŘETÍ NÁLEV« ALCHYMIE

♦ V jaké situaci vlastně byla ve Šporkově době, tedy kolem roku 1725, alchymie?

▪ V tom čase byla pravá alchymie dávno na ústupu, což bude asi mnoha lidem znít podivně, protože právě z té doby máme nebyvalý počet textů o alchymii. Obecně je tomu tak, že když se něco – nějaká idea například – vyčerpává, tak se o tom nejvíce píše. V osmnáctém století se navíc alchymie, kontaminovaná zednářstvím, proměnila v alchymii »duchovní«, přičemž zase platí, že »čím méně toho vím, tím tlustší knihu o tom napíšu«.

Zlatá doba alchymie ovšem nepanovala ani za Rudolfa II.; tehdy jen vrcholil její »druhý nálev«, nicméně císařova osobnost a jeho vláda byly z hlediska rozvoje alchymie pro Čechy nesmírně významné: u dvora žilo mnoho učených mužů, mezi nimi též alchymistů, kteří sehráli důležitou roli v rámci celé Evropy.

Skutečný zlatý věk alchymie v pravém slova smyslu se odehrával ve starověké Alexandrii a Byzanci; později, za času středověku, se alchymie přenesla do evropských zemí a proslavila jména jako Albertus Magnus, Roger Bacon, Raymond Lull, Arnald z Villanova, Flamel a další. Osmnácté století, to už byl »třetí nálev«, říkám-li to dost srozumitelně...

♦ Byl pro české období »druhého nálevu« významný Paracelsův pobyt na Moravě?

▪ My se tím chlubíme, ale není vlastně proč. Paracelsus byl světoběžník a u nás byl jen na skok. Zajímavé je, že ačkoli je považován za výraznou osobnost zabývající se vedle medicíny a chirurgie – což se tehdy ostře rozlišovalo – i alchymii a hermetickou filosofií, v dějinách alchymie jsou mu věnovány jen drobné zmínky. On byl totiž duch, který do linie alchymie tak zcela nepatřil. Nejednou se dal slyšet, že posláním alchymie není dělat zlato, ale připravovat účinné léky proti chorobám. Jeho současníci i pozdější tradice jej považují spíše za spagyrika než za alchymistu. O jeho

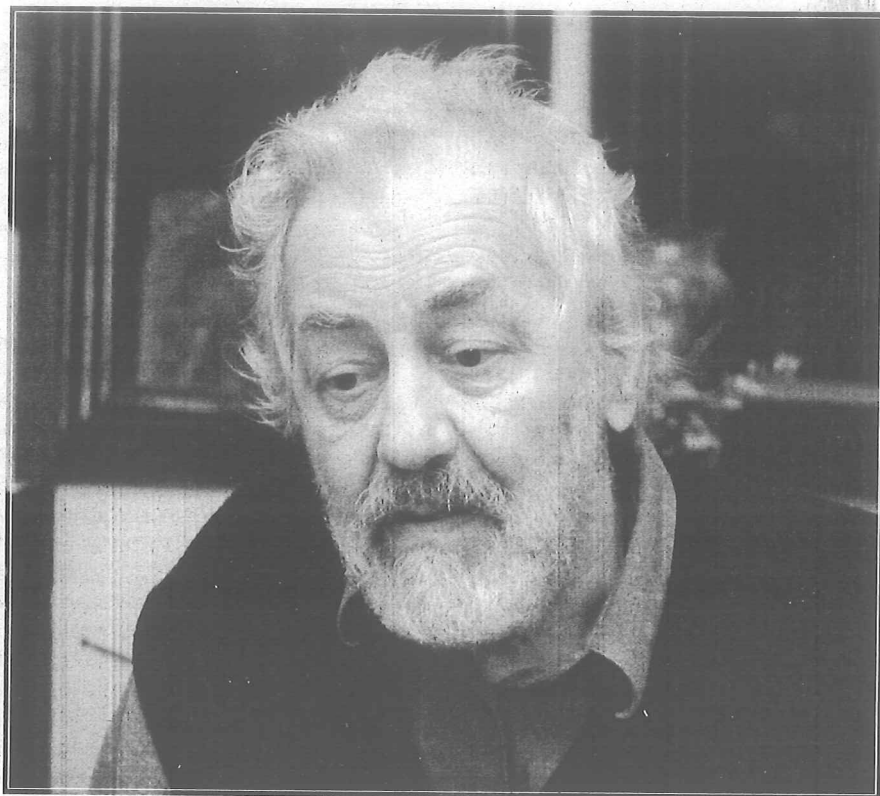
náboženských spisech se ovšem takřka mlčí. Podobný osud měl v tomto směru i Agrippa z Nettesheimu. Historie už bývá taková: máloco odpouští těm, kteří nějak vybočili z řady.

JUNG A FULCANELLI

♦ **Hovořil jste o fázích v dějinách alchymie jako o «nálevech». Myslíte, že by se psychologické pojetí alchymie Carla Gustava Junga dalo nazvat takříkajíc «pátým nálevem»?**

■ Jung neobjevil zvláštní podobnost mezi alchymii a psychoanalýzou jako první, předsel ho bohužel záhy zemřelý Herbert Silberer. V knize *Probleme der Mystik und ihrer Symbolik* využil některých alchymistických parabol a výroků, s jejichž pomocí se snažil odhalit tajemství lidské duše; byl zakladatelem učení, jehož veleknězem se později stal Jung. Ten ale zpočátku nikde Silberera nepřipomíná – to udělal, až když sám byl už dost slavný.

To, co Jung učí, má s alchymii jen málo společného: je to směs psychoanalýzy, mytologie, nejrůznějších náboženských představ a filosofii – a také alchymických názorů. Na druhé straně je Jung do značné míry klíčovou osobností, protože otevřel třináctou komnatu a „vpustil do problému celý svět“. Podklady pro tuto velkou práci mu později shromažďovali jeho žáci, z nichž nejvýznamnější je asi Maria Franz. Ta vzala alchymii z jiného konce, domnívám se. Traktáty alchymistů totiž zpočátku o duchovní povaze jejich učení příliš nemluví, a pokud ano, potom enigmaticky a v parabolách. Alchymii nešlo v prvé řadě o duchovní proměnu, i když tato snaha tu jistě byla, ale o práci s hmotou. Teprve při práci s hmotou v ní mohl alchymista jako v nějakém zrcadle pozorovat proměnu svého ducha. Proces alchymistického zasvěcení probíhal vždy

ve styku s hmotou, což pravou alchymii odlišuje od představ 17. a 18. století. U většiny autorů, kteří dnes o alchymii píší, se hmota téměř vytrácí a nastupuje virtuální realita. Vzniká něco, co má blíž k magii než k alchymii.

Dlouhá léta se zabývám Fulcanellim a jeho spisy *TAJEMSTVÍ KATEDRÁL* a *PŘÍBÝTKY FILOSOFŮ*. Tento autor – nebo snad autoři? – sice mluvívá často temně, alegoricky, v podobnostech, což je dávný zvyk alchymistů, ale pokud to mohu posoudit, cituje přesně na správných místech ty pravé autory a vykazuje neobyčejnou sečtělou a uspořádanou informaci, s nimiž pracuje. To, co alchymii dodává rysy úmyslného zatemňování a skrývání, je často jen používání nejrůznějších termínů a výroků, pocházejících z různých časů a z různých geografických oblastí, v nichž se mluvilo rozmanitými jazyky; tím se věc ještě víc komplikuje. Vzniká tak zvláštní vpravdě babylonský efekt, jímž prokusat se je nadlidská práce.

TEN, KDO UMÍ DĚLAT SKLO

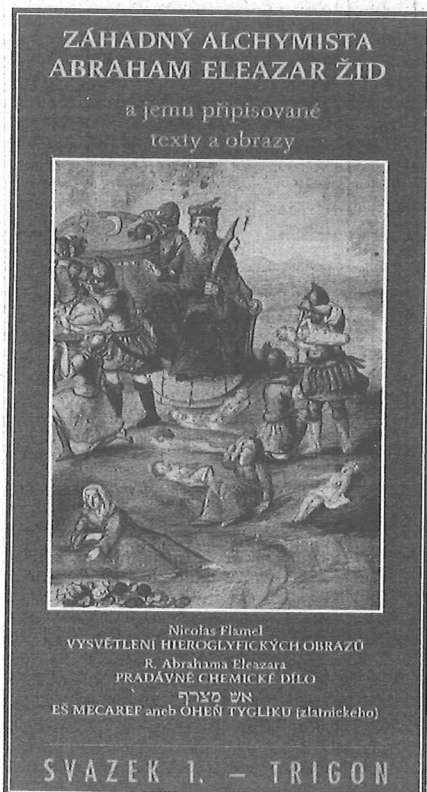
♦ **Alchymisté se přitom nepochybně obávali možnosti zneužití...**

■ Ano, jistě. Sami to říkají: „Dej pozor, aby v místnosti, ve které pracuješ, nebyla ani

moucha!“ a dodávají, „která by mohla něco vyzvanit.“ Alchymie je zaměstnání pro poustevníky. Alchymista zůstává při své práci sám; může si vzít k ruce jednoho pomocníka, mlčenlivého, pracovitého, který topí v peci, ale o alchymickém díle nemá nic vědět.

Je ale pravda, že každý Faust má svého Wagnera. Tak se stalo, že sufler něco od alchymisty odkoukal a začal to prodávat „do světa“. (Pozn. red.: slovo *sufler*, *alchymistův pomocník*, pochází z francouzského *souffler*, *foukat*.) Z odštěpeného proudu „Wagnerů“ se vyvinula dnešní chemie. Ta byla v tomto smyslu vlastně odpadním produktem alchymie, jejímž vedlejším produktem byla už v čase starověkého Egypta například barviva. Když říká barviva, mám na mysli i produkty užívané třeba ve sklářství. Právě alchymisté objevili na cestě za cílem spoustu látek, které dnes slouží chemii, řadu kyselin, zásad, barviv, rozpouštědel jak organických tak anorganických a mnoho do té neznámých technologií, které se například uplatnily při výrobě vitráží v Chartres i jinde; pokud nebudeme brát vážně údajného obnovitele této technologie Schwallera de Lubicz, jejich ohnivou červenou barvu a svítivou modř se nikomu nepodařilo napodobit. Fulcanelli cituje výrok jedné ze Sibyll. Když

Jedním z nepřehlédnutelných počínů Vladislava Zadrobílka je vybudování nakladatelství Trigon, které systematicky vydává knihy z nejrůznějších hermetických oborů. Kompletní produkci můžete získat v knihkupectví na rohu Umělecké ulice v Praze 7 na Letné. Jeho návštěvu vám vřele doporučuji, protože je to skutečný zážitek. Z knih, které v Trigonu vyšly, stojí za zmínku především Fulcanelliho *TAJEMSTVÍ KATEDRÁL* a dvoudílné *PŘÍBÝTKY FILOSOFŮ*, Cylianiho *ODHALENÝ HERMÉS*, dále *NAPŘÍČ ŘÍŠÍ KRÁLOVSKÉHO UMĚNÍ*, *O KAMENU FILOSOFŮ* a další knihy D. Ž. Bora či alchymistické traktáty Paracelsova zasvětitel Salomona Trismosina *SPLENDOR SOLIS*. Trigon vydává také knihy o magii a mystice, kabale, tajných společnostech a sebrané spisy Jakoba Lorbera. Opomenout nelze ani výpravnu knihy o sakrální geometrii, alchymii, magii, kabale, astrologii a tajných společnostech *OPUS MAGNUM* a novou alchymickou knižnici, v níž vyšly jako první tituly *NEZNÁMÝ ALCHYMISTA ABRAHAM ELEAZAR ŽID*, obsahující kromě jiného soubor traktátů Nicolase Flamela, a svazek *ČERNÁ SULAMIT A STUDNICE ZDRAVÍ, BOHATSTVÍ A DLOUHÉHO ŽIVOTA*. Nejnovějším počinem Trigonu je vydání slavného Lasenicova *TAROTU*.

se jí kdosi zeptal, kdo je filosof, odpověděla: „Ten, kdo umí dělat sklo.“ A tam to někde začíná a končí. Sklo, to jsou nesmírně pomalu tekoucí krystaly; nemá pevný bod tání. Asi při 600 °C začíná měknout a stává se z něj tvárné těsto. A právě ve fázi těstovitosti se do něj přidávalo vždy něco, co je barví, kysličníky či soli kovů. Alchymisté mluví o červeném skle jako o základu transmutujícího prášku. Je opravdu zvláštní, že právě sklo a kovy byly vždy v centru zájmu alchymistů.

Dnes o kovech víme ledaco. Například to, že těsnou blízkostí atomů kovu přestanou v krystalické mřížce elektrony patřit určitým atomům a volně se v ní pohybují, čímž se vytváří studená plazma. Nepatrné částice procházejí kovem sem a tam jako nějaký duch – řekli by alchymisté a označili by tohoto ducha jménem Merkurius. Alchymisté mluví o „kořeně vlhkosti“ v kovech. Vědci odhalili, že elektronový plyn v kovech má některé vlastnosti podobné kapalíně.

Mám rád »náhodné podobnosti«. Nejsem fyzik, vím jen, že absolutně vyčištěné kovy, podobně jako krystaly, mají dnes v řadě technologií výsadní postavení. A právě jimi se odedávna alchymisté zabývali. Dlouhodobě opakovaně destilace vody a jiných látek opravdu cosí provádí s hmotou. Odkud to alchymisté znali? Nechce se mi mluvit o vyspělých civilizacích před touto naší. Bylo by ale divné, kdyby se na Zemi nějaká přece jen nevyskytla. Vždyť na to, jak dlouho existují na Zemi životní podmínky vhodné pro lidskou čelad, myšlenka, že existuje jen jedna jediná civilizace, ta naše, by pro nestranně uvažujícího myslitele byla přinejmenším podezřelá. Jak to, že po té jiné civilizaci nenacházíme žádné stopy? Mohla zaniknout při nějakém velkém kataklysmatu, případně katastrofě, vyvolané lidskou činností, chováním lidského ducha v kosmu. To, co my dnes podnikáme s naší Matkou Zemí, jí ani nám nejspíš nic dobrého nepřinese. Proto také alchymisté své tajemství nikdy neprodávali ani nevyzrazovali; pokud došlo k úniku informací, přineslo to lidstvu pokaždé dočasný zisk, ale zároveň veliký problém v budoucnosti. Z pokusů zlepšit člověka a v duchovním procesu ho očistit, vznikla světová náboženství. Tyto později takřka hermetycky uzavřené a navzájem ostře vymezené velkospolečnosti zplodily časem řevnivosti, spory, útlak ducha a nekonečné války.

Proto považuji samotářskou alchymickou cestu za lepší. Však se také neříká *Poznej ty druhé*, ale *Poznej sebe sama*. Radikálním očišťováním nabývají kovy nových, nečekaných vlastností. Podobně je tomu s lidmi. *Zbav se přisad, nečistoty odvrhni!* říkají alchymisté. Náboženství praví: Dobří, malí, čistí tam vejdou a nehodní tam nevstoupí. Není mi jasné, jak se budou třídit, až k tomu dojde, nicméně tradice, sahající do nejstarších dob, to nepřestává tvrdit. Co nebylo, bude – a nikdo proti tomu není chráněn.

Za pomoci Vladislava Zadrobílka a Šimona Krbce připravil
Jiří KUCHAR

Léčivá síla kamenů (2)

V tomto seriálu se dělím se čtenáři o svůj pohled na kameny z léčitelského hlediska. Před měsícem jsme si řekli, jak vybrat vhodný kámen, představili jsme si achát a akvamarín. Dnes se podíváme, co můžeme od kamenů čekat. Příště se zaměříme na to, jak se o kámen starat. Jak otevřít své srdce pro vnímání jeho léčivé síly, jak ho použít pro zlepšení zdravotního stavu fyzického i psychického.

JAKOU SÍLU NAJDEME V KAMENI?

Kámen pomáhá tam, kde máme problémy. Pomáhá rozhodnout se pro to, co je pro nás nejlepší. Pomáhá naplňovat to, pro co jsme se rozhodli, pro co se rozhodla naše duše. V tomto procesu hrají nesmírnou roli naše představitost, víra, vůle, a také samotná péče o kámen a láska k němu. To, co aktivuje pozitivní síly v kameni, je naše přání být uzdraven, které také motivuje a aktivuje pozitivní síly v nás. O co více si budeme s kamenem povídat, hýčkat ho a považovat za svého kamaráda, o to více a rád se nám odmění. Myslím, že kameny jsou živé bytosti, mající cit, hmat a paměť. Proto si s nimi můžeme povídat a také je požádat o pomoc a radu. Uvedu příklad z mého života. Jednoho dne jsem oplachovala achátové plátky, stojící na polici (místo utírání prachu) a několik jsem jich vědomě, při ukládání zpět na místo, otočila vzhůru nohama. Jaká byla asi jejich reakce na můj vědomý počín? Když jsem zasedla k pracovnímu stolu, zády k nim, pocítila jsem jejich energii. Můžete hádat. Byly to výčitky. Vynadaly mi. Tak mi nezbylo, než se jim omluvit se a vše napravit. Poté jsem pocítila, že mi bylo odpouštěno.

Kameny nám nabízejí svou pomoc, ale potřebují naši péči. Dlouho čekají, než si je v přírodě najdeme, nebo zakoupíme od člověka, který je s dobrým úmyslem nabízí. Někdy se ale může stát, že si koupíme kámen, který není prodejcem očištěn, nebo je »ušpiněn« mnohonásobným osaháváním těmi, kdo přemýšleli o jeho koupi. Víme, že ten, kdo sáhne na kámen, na něj automaticky přenáší svou energii, ať už čistou, či nečistou. A tak mnohokrát při jeho koupi ani nečistíme pravou energii kamene. Zjistíme to až po jeho očištění.

Příště:

Jak pečovat o kameny

Jana SEDLMAJEROVÁ

AMETYST

O jeho pomoc můžeme poprosit při:

- duševní přepracovanosti a stresu, pomáhá obnovovat mentální rovnováhu
- opilosti, přiložením na pupek odvádí opilost z hlavy
- potřebě posílení organismu, silná energie pozitivně ovlivňuje celé tělo a také orgány.

Podporuje:

- a harmonizuje vztahy mezi mužem a ženou
- a je symbolem upřímných lidí
- a navozuje klidný spánek a příjemné sny.

Je kamenem:

- meditačním, posouvá k duchovnu, posiluje ducha a otevírá léčivé energie
- ochraňovatelem a pomocníkem, odbourává překážky na cestě k cíli, utěšuje mírný žal, utěšuje pozůstalé a pomáhá jim pochopit, že smrt je jenom přechod do jiné dimenze
- stahujícím omamující účinky vína (kámen v číši s vínem).

Ametyst ve tvaru drůzy nabíjí bylinné masti a lektvary. Je kamarád s křišťálem a růžením. Nabíjí se měsíční energií.

AVENTURÍN

O jeho pomoc můžeme poprosit při onemocněních kůže a očí (i nervového původu) a psychosomatických poruchách.

Podporuje:

- rovnováhu a vyrovnanost těla a duše, vnitřní harmonii a klid
- a pomáhá přestat významné změny v životě člověka.

Je kamenem přátelství a pomáhá také navazovat spojení s mimozemskou energií. Nabíjí se sluneční energií a živou vodou z potoka.

Fotografie kamenů najdete na obálce.

Čtenáři se ptají

Je pravda, že firma Astrál – Emil V. Havelka ohrožuje zdraví veřejnosti prodejem ájurvédských přípravků s nebezpečným množstvím těžkých kovů?

Ze sdělovacích prostředků jsme se dozvěděli, že Zemědělská a potravinářská inspekce podala na p. Havelku žalobu a varovala veřejnost, aby přípravky z Astrálu neužívala. Na webových stránkách Zemědělské a potravinářské inspekce (<http://www.szpi.cz>) jsme se ale dočetli, že i když se užívají uvedené přípravky v maximálních dávkách doporučených na krabičkách, nemohou organismus poškodit. Názor pana Havelky na to, proč je proti němu vedena kampaň („... jmenují mne hned po bin Ládinovi...“) se dozvíte v rozhovoru za měsíc.

man

